

Beszámoló

Tavaly, 2015 áprilisában egy olyan kötettervre szavaztak meg támogatást, melyben a következőket vállalom, illetve ígérem: „A magánszféra kizárólagos alapelemeként és alapozórétegeként fölfogott család (...) nem létrehozza az intim érintkezés, a nyílt kommunikáció, vagy (...) »a sebezhetőségben való demokratikus osztozkodás« szféráját, hanem éppen ellenkezőleg, megroncsolja és fölszámolja azt, polarizálja, egymás antinómiájává redukálja a nyilvánosság és az intimitás köreit, politikaira és politika előttire (prepolitikaira) osztva föl a társadalom valóságát. A kötet ennek a teste- és talajvesztett családnak a párt-, gazdaság- és biopolitikai kisajátíthatóságát próbálná »nyelvvé váltani«.”

A támogatott munkaév, a megírás folyamán a terv sokat és helyenként jelentős mértékben módosult ugyan, de alapvetően nem tért le a magam számára kijelölt csapásról. Inkább azt lehetne mondani, hogy mellékcsapásokkal és rejtekkutakkal gyarapodott, ezek közül pedig két hangsúlyos témát emelek ki. Egyrészt az állat és az állathoz fűződő emberi viszonyok, éthoszok témáját, ami számomra egyre megkerülhetlenebbül hozzátartozik a családon belüli erőszak vagy apátia kérdéseinek megértéséhez és feldolgozásához; másrészt az elengedés és a búcsú gesztusait, mely utóbbiak szintén spontán módon törtek be a kötet anyagába, mihelyst a saját intim, tapasztalati szférámon keresztül is próbáltam perspektívákat nyitni a közösségi lét, illetve a család viszonyára. A támogatás periódusában a kötet jelentősebb része összeállt, nyersanyaga elkészült, darabjaiból többet közzétettem online felületeken (aszem.info) vagy ismertebb irodalmi-kulturális folyóiratokban (Helikon, Kalligram), másokat felolvastam nyilvános beszélgetések, szerzői estek alkalmával (<http://www.maszol.ro/index.php/kultura/59144-pavilon-420-ifju-kolt-k-es-irok-a-megujult-helikonban>, <https://www.facebook.com/events/1690788657862265/>). Végleges formáját a kötet a következő két-három hónap során nyeri el, az anyagot meg kell rostálnom, ki kell alakítanom a ciklusok körvonalait, újra fel kell vennem a kapcsolatot a kiadóval (valószínűleg első verseskötetem kiadó-párosával, az Előretolt Helyőrséggel, valamint a FISZ-szel).

Támogatásuk lehetővé tette számomra, hogy a doktori dolgozatom megírásának utolsó, harmadik évében is időről időre alkalmam nyíljon a szépirodalmi munkára, elengedhetlen hozzájárulást jelentett ahhoz, hogy azok a megélhetési tényezők, melyek a fiatal szerzőkre magyar

nyelvterületen rendszerint hatványozott súllyal nehezednek (lakbér, közköltség, egyáltalán az egyetemi városok költségessége), csekélyebb mértékben vonjanak el az alkotói folyamatokra fordítható energiákból.

A munkatervem számára megszavazott bizalmat, az alkotófolyamhoz nyújtott havi, rendszeres támogatást ezúton is köszönöm, továbbá kiemelt hálával tartozom a Communitas Alapítvány munkatársainak, akik tizenkét hónapon keresztül mindig az ígért időben, késlekedések nélkül folyósították az ösztöndíjat, így ez olyan forrássá válhatott, amely része a hosszú távú anyagi tervezésnek. Három, számomra kiemelkedően fontos verset mellékelek a kötet anyagából.